

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA ŠIBENIK

9 P-25/2025

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA ZBOG IZOSTANKA

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Tereziji Goreta, u pravnoj stvari tužitelja MARINA CAPITAL d.o.o., Split, Tolstojeva 29, OIB: 29431333563, zastupano po punomoćniku Ani Bolotin, odvjetnici iz Splita, protiv tuženika HABITAT PROJECT d.o.o., Vodice, Obala Juričev Ive Cote 27, OIB: 56759369548, zastupan po članu uprave Valteru Kišu, radi isplate, dana 15. travnja 2025. godine,

presudio je

1. Utvrđuje se da je raskinut Ugovor o glavnom izvoditelju od 5. studenog 2021.g. sklopljen između tužitelja MARINA CAPITAL d.o.o. OIB: 29431333563 kao Naručitelja i tuženika HABITAT PROJECT d.o.o. OIB: 56759369548 kao Izvoditelja.
2. Dužan je tuženik u roku od 15 dana od presuđenja isplatiti tužitelju iznos od 45.000,00 eura (slovima: četrdesetpet tisuća eura) uvećano za zakonske zatezne kamate, a koje zakonske zatezne kamate se obračunavaju, u razdoblju od 18.11.2021. do 31.12.2022., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023., pa do isplate, u po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.
3. Dužan je tuženik u roku od 15 dana naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu 4.742,90 eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate, koje zakonske zatezne kamate se obračunavaju u po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 5. veljače 2025. godine predao ovom sudu tužbu radi isplate/naknade štete. U tužbi je tužitelj u bitnome naveo da je tužitelj kao Naručitelj sa tuženikom kao Izvoditeljem dana 05. studenog 2021.g. sklopio Ugovor o glavnom izvoditelju (nadalje: Ugovor) kojim se tužitelj obvezao sukladno Nacrtu i po metodi „ključ u ruke“ sagraditi građevinu tužitelju na terenu tužitelja u k.o. Primošten (čl. 1. Ugovora o glavnom izvoditelju sa nacrtom - projektnom dokumentacijom) i da je predmetni teren tužitelj kupio od tuženika. Ugovorena vrijednost radova prema Ugovoru je iznosila ukupno 308.725,00 eura te je tuženik tužitelju kao Naručitelju dana 06.11.2021. godine prema ugovoru izdao fakturu 01-1-21 na iznos od 45.000,00 eur, a koju je direktorica tužitelja Mihaela Radman podmirila u cijelosti dana 17.11.2021. godine sa svojeg privatnog računa, ali a za račun tužitelja kao Naručitelja/ugovorne stranke. Nadalje, platiteljica Mihaela Radman je u dogovoru sa Tužiteljem izvršila predmetnu isplatu za račun tužitelja po predračunu tuženika koji je takvu uplatu zadržao, odnosno nije se protivio uplati Mihaele Radman učinjenoj za račun tužitelja, štoviše bio je sa njom suglasan te je tužitelj istakao kako je odredbom članka 161.ZOO. st.1 i 2. propisano sljedeće: “1) Obvezu može ispuniti ne samo dužnik nego i treća osoba i 2) Vjerovnik je dužan primiti ispunjenje od svake osobe koja ima neki pravni interes da obveza bude ispunjena, čak i kad se dužnik protivi tom ispunjenju.”

Nadalje je tužitelj naveo da Tuženik kao Izvoditelj nikada nije postupio sukladno preuzetim obvezama iz čl. 7. Ugovora a usprkos činjenici da je tužitelj sukladno ugovoru osigurao nacрте, izvedbenu dokumentaciju te isplatio tuženiku prvu ratu prema ugovoru i kao rezultat tuženikova ne postupanja, tužitelj je pretrpio štetu ne samo u smislu isplaćenog iznosa od 45.000,00 eur (slovima: četrdesetpet tisuća eura) po potpisu Ugovora nego i značajne financijske gubitke u vidu izgubljene dobiti obzirom da je na predmetnoj nekretnini Izvoditelj unatrag dvije godine trebao završiti građevinu koju je Naručitelj namjeravao izdavati u turističke svrhe. Sukladno Zakonu o obveznim odnosima, ugovorne strane su dužne ispuniti svoje obveze u skladu s ugovorom. Tuženik je prekršio svoje ugovorne obveze i time prouzročio naprijed opisanu štetu tužitelju. Tužitelj je u više navrata pozivao tuženika na ispunjenje ugovorne obveze, što telefonski što e mailom, a na što se tuženik oglašio svaki puta te obzirom na navedeno ignoriranje tužitelja od strane tuženika, te obzirom da je ugovoreni rok za dovršetak radova prema Ugovoru prošao, a tuženik nije niti započeo sa radovima tužitelj je tuženika u rujnu i listopadu 2022.godine putem punomoćnika obavijestio o namjeri raskida ugovora obzirom na tuženikovo ignoriranje i ne postupanje po ugovoru (njegovo držanje). Zz tužitelja je o istome obaviješten i na sastanku sa tužiteljevim punomoćnicima održanome dana 14.10.2022. godine u Splitu a da se punomoćnik tuženika obratio punomoćniku tužitelja tek e-mailom od 17 listopada 2022. godine navodeći da će se očitovati u kraćem roku o namjeri tužitelja za raskidom Ugovora zbog neispunjavanja obveza od strane tuženika, međutim isti se nije očitovao baš nikada.

Nadalje, tužitelj je naveo da slijedom navedenoga, a kako je tuženik ignorirao sve pozive, e-maileve i opomene tužitelja pa je iz njegova držanja bilo razvidno da ne namjerava ispuniti obveze preuzete ugovorom tužitelj je i dopisom od 08.05.2024. godine opetovano obavijestio tuženika o raskidu Ugovora i to glede svih budućih obveza jer je iz danih okolnosti kao i njegova držanja jasno da one neće biti

ispunjene i ujedno ga je pozvao da mu izvrši povrat primljene uplate, koju je neosnovano zadržao obzirom na raskid ugovora i obzirom na osnovu koja se nikad nije ostvarila. Unatoč tome, tuženik ni do dan podnošenja tužbe nije vratio tužitelju iznos novca koji je zaprimio, a nijednu ugovornu obvezu nikad nije ispunio te nadalje ignorira pozive tužitelja. Nadalje je tužitelj istaknuo kako je odredbom članka 368. ZOO-a propisano sljedeće: "(1) Raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete, (2) Ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala, (3) Ako obje strane imaju pravo zahtijevati vraćanje danog, uzajamna vraćanja obavljaju se po pravi lima za ispunjenje dvostranoobveznih ugovora, (4) Svaka strana duguje drugoj naknadu za koristi koje je u međuvremenu imala od onoga što je dužna vratiti, odnosno nadoknaditi i (5) Strana koja vraća novac dužna je platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila" i povrh toga, da je odredbom čl.1111.st.3. ZOO-a propisano sljedeće: „Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.“

Iz navoda tužbe proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, činjenice na kojima se tužbeni zahtjev temelji nisu u protivnosti s dokazima koji prileže tužbi, a ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih bi proizlazilo da su tuženog spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu.

Kako tuženi nije odgovorio na tužbu niti je pristupio na pripremno ročište, iako uredno pozvan, u smislu čl. 332., a u svezi čl. 143.c. stavak 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) valjalo je presuditi kao u izreci.

Temeljem čl. 158.st.1. u svezi čl. 155.st. 1. i čl. 164. ZPP-a tužitelju su sukladno Tbr.8. i Tbr.9. st.2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09 dalje: OT) priznati trošak sastava tužbe, sastav podneska od 12.02.2025.g. te pristup na ročište 15. travnja 2025. g., svaka radnja u iznosu od 500 bodova što iznosi po radnji 1.000,00 eura uvećano za trošak PDV-a što daje iznos od 1.250,00 eura (3X), sa zakonskim zateznim kamatama, te je ujedno temeljem Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne Novine" 1181/18 i 51/23) tužitelju priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 496,45 eura, te trošak pristojbe na presudu također u iznosu 496,45 eura.

Stoga je dužan tuženik naknaditi tužitelju ukupan iznos parničnog troška u iznosu od 4.742,90 eura. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Šibeniku, 15. travnja 2025. godine

Sutkinja
Terezija Goreta

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude zbog izostanka dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka. Žalba se podnosi ovom sudu za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u dovoljnom broju primjeraka.

DN-a:

- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30877-3bb8f**

Kontrolni broj: **099a7-cc2b7-d571a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TEREZIJA GORETA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.